

saalbe den samme Sum, der vil blive udgivet, og der er ene og alene Tale om, hvorledes denne Sum skal fordeles. Skatteydernes Interesse som saadan har saaledes ikke det Allermindste dermed at gøre, og, naar der saaledes blot er Spørgsmaal om, hvilke Embedsmand der er mest trængende, og mest have dette Tillæg nødvendig, saa forekommer det mig at være klart, at Ingen er bedre istand til at bestemme dette end Regjeringen, som staar Embedsmændene nærmest, og at det virkelig i denne Sag — det er ikke Noget, der gjælder med Hensyn til alle andre Sager, — maa have en særdeles Betydning, hvad Regjeringen foreslaaer. Nu er det jo ikke alene Regjeringen, som har fundet den Fordelingsmaade, der indeholdes i det Forslag, vi nu have under Behandling, rigtig og hensigtsmæssig, men det er ogsaa en Deel af Folkerepræsentationen, nemlig Landstinget, som har givet Regjeringen Medhold deri. Sagen stiller sig altsaa nu saaledes, at Regjeringens Forslag er tiltraadt af den ene Deel af Folkerepræsentationen, hvorefter en Majoritet af nærværende Forsamling ved den forrige Behandling har troet at burde forkaste Regjeringens Forslag, og sætte et andet i Stedet derfor. Nu altsaa staae disse to Meninger hos de to Dele af Folkerepræsentationen imod hinanden, og den ene af disse understøtter af Regjeringen, og Spørgsmaalet bliver altsaa, hvilken af disse Meninger bør foretrækkes, men det forekommer mig da virkelig ikke at kunne eller burde være tvivlsomt, at, naar Regjeringens Forslag er vedtaget af den ene Deel af Folkerepræsentationen, og den har en betydelig Mængde Stemmer for sig i den anden, saa vilde det være høist forunderligt, at denne ene Deel af Folkerepræsentationen skulde kunne bevirke, at der blev sat et andet Forslag i Stedet for det af Regjeringen forelagte. Jeg troer derfor, at, hvis man vil have Loven ud, saa har man intet andet Valg, end at slutte sig til det Forslag, Regjeringen har forelagt, og som Landstinget har vedtaget.

Ung: Det har glædet mig at see den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 5te Valgkreds (Frølund) fremkomme med et Mæglings-

forslag, fordi det synes mig at tyde paa, at Fleertallet i Forsamlingen dog vil være tilbøieligt til at komme til Enighed. Imidlertid har dette Mæglingsforslag ikke faaet nogen synderlig Understøttelse her i Forsamlingen, og der er ogsaa unægteligt den Misliksomhed derved, at man aldeles ikke veed, om Landstinget vil være mere tilbøieligt til at gaae ind paa Mæglingsforslaget end paa Loven i den Stikelse, hvori den blev vedtagen her i Folkethinget. Det forekommer mig, at denne Sag i en mere end tilbørlig Grad har medtaget Thingets Tid og bragt Gemytterne i Varme. Efter min Formening er det ikke engang rigtig, at denne Sag er bleven forelagt i Lovsform; jeg troer, at det havde været nok saa rigtig, at Finansministeren havde forlangt en bestemt Sum til Fordeling iblandt de trængende Embedsmand, og kun i Motiveringen af en saadan Lov havde nævnt de Regler, hvorefter han vilde gaae. Jeg er temmelig vis paa, at, hvis han havde baaret sig saaledes ad, vilde Thinget være kommet ham imøde i denne Henseende. Nu har han imidlertid valgt en anden Form, og hvad er det da, som vækker saa megen Strid angaaende denne Lov? Er det Spørgsmaalet, om de Ugifte ere trængende til Understøttelse, eller blot de, som ere Familieforsørgere? Nej! Det synes ikke at være Tilfældet, idetmindste er dette ikke blevet berørt i Aften. Det synes meget mere, at det, hvorom Striden dreier sig, er, om man skal give Understøttelse til dem, som have en Gage af over 800 Rd., eller ikke. Et æret Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) har, for at godtgjøre, at man ikke burde gøre det, spurgt om, hvor mange af Landets skatteyndende Borgere der have over 800 Rd. at leve af. Jeg vil i saa Henseende meget gjerne indrømme den ærede Rigsdagsmand, at der vistnok er en meget stor Deel af disse, som desværre har en mindre Indtægt, men jeg troer dog, at det i det Hele er en meget vanskelig Sag at afgjøre, hvor meget den største Deel af de skatteyndende Borgere har at leve af om Aaret, og det af den simple Grund, at en stor Deel af dem er Landbrugere, som ikke medregne de Forbrugsgjenstande, som de have in natura, og ikke føre